

So - tygum vita ikki

Harri blaðstjóri, tygum hava í blaði tygara fingið nakrar spurningar míni lön við, og kunnu ikki svara. — Nei, sanniliga vita vit ikki at svara..., siga tygum.

Av tí, at her liggur ein grov illgitan í greinini: Nei, eg spyrji bara; ein illgitan, tygum við svari tygara ikki bara lata ganga viðari, men hava ábyrgdina av, tí tygum lata blaðrúmd til slíkt við dulnevni undir, fari eg at biðja um innivist fyri nokrum orðum á sama plássi, sum áðurnevnda grein stóð.

— Nei, sanniliga vita tygum ikki at svara..., siga tygum við dulnevnið, tá tað spyr um míni lönarviðurskifti. Hetta tykist mær meir enn lögð, tí eg siti við somu inntøkum sum harri P. M. Dam hevði, tá hann var fólkatingsmaður undan mær og sat sum tingmaður og lærari, tað vil siga við inntøkum, ið eru settar við lógum og til skjals fyri hvørjum manni. Higartil er alt greitt, og sjálvandi kundu tygum havt svarað dulnevinum, um viljin var til tess. Ella eisini kundu tygum havt ringt Dam ella meg upp, so høvdu tygum havt fingið tøluni.

Men tygum gjørdi einki av hesum, og má tað vera tí, at dulnevnið, fyri at fáa mína inntøku 10—20.000 kr. hægri, enn hon veruliga er, nevnið eina inntøku hjá mær, ið hann kallar — »skjulte reserve», skrivað í gáaeygum eisini av tygum.

Við øðrum orðum, eg skal hava í árligari inntøku 10—20.000 kr. meira, enn tey stórv eru lönt við, ið eg havi, og henda árliga inntøka frá »skjulte reserve».

Áðrenn eg fór niður í fólkatíngið í vár, skulsettu tygum meg fyri at skriva falskt, tað vil siga hava skrivað eitt bræv pá hálsin á tjóðveldisflokkinum, nú eru tit frammi við næstu skuldsætingini, ið ikki er míni grov.

Má eg spyrja, hvørjar eru hesar »skjulte reserve» ið skulu geva mær árliga 10—20.000 kr. meira, enn tey stórv, ið harri P. M. Dam hevur sitið í undan mær, og fingið tað sama afturfyri sum eg?

Nú mugu tygum svara.

Hákon Djurhuus.

Harri blaðstjóri!

Tygum hava verið so beinasamur — her verður ikki sipað til »bein» — at sent mær eitt dokument, tygum hava fingið frá fólkatingsmanni Hákon Djurhuus. Og tygum halda, at eg eigi at svara honum. Ja, hvi ikki tað?

Erkvisnari politikkari enn Hákon Djurhuus man valla finnast — eftir hesum at døma. Hann er ikki vanur at leggja fingrar í millum, tá hann sjálfur fer í hernað móti politiskum mótstøðumonnum, og tað blað, ið hann hallir høvur sitt til, er ikki vant at fara við mýkindum í so máta.

Eg loyvið mær at svara Dagblaðnum aftur uppá tess álop á P. M. Dam, og har dró eg so Hákon Djurhuus og tað, eg helt meg kenna til lönarviðurskifti hansara, uppi. Eg fór ikki í holt við ta tíð, hann sat í landsstýrinum; men tað kann eg so nema við sinni, um tað í heila tíkið loysir seg at fáast við slíkar harrar.

Hann tykist ógviliga firtin yvir at eg skal hava roknað ársinntøku hansara 10-20.000 kr. ov høga, og hann smæist ikki fyri at taka orð míni upp aftur í heilt øðrum týðningi, enn tey vóru skrivað, so at henda »meirinntøka» skal stava frá »skjulte reserve».

Síðan H. D. sendi blaðnum hetta skriv havi eg roynt at kanna, hvussu hansara inntøka liggur — ikki tí, eg unni honum hvørt einasta oyra, hann fær, sum eg eisini segði í grein míni. Eg metti lön hansara sum fólkatingsmaður 8000 kr. ov lágt — hon er í ár hækkað til 36000

kr., og haraftrat fær hann 6000 kr. til at gjalda vikarløn; men hesum siðstnevnda peningi kann ein siggja burturfrá, um hann fær meginpartin av læralønini útgolna, og sum eg ætli man leggja um einar 14—15.000 kr., harav helst nakað fer til vikarløn aftrat teim pengum, staturin letur. Eg metti lön hansara sum tingmaður eftir tí peningahædd, sum tingmenn uttanfyri Havnina fáa. Hetta var kanska skeivt, tí Hákon Djurhuus man helst vera fastbúgvandi í Havn.

Men hvar um alt er, so dugi eg ikki at siggja, hvussu fólkatingsmaðurin skal bera seg at við at fáa míni ætlaðu tøl at leggja 10—20.000 kr. ov høg. Hon má tá leggja omanfyri 50 tús. kr.

Eg havi ongastaðni rokna tey saman. Men eg segði, at eg væl unti Hákon Djurhuus at tjena einar 50—60.000 kr. árliga, og tað geri eg enn sum áður.

Tær møguliga »skjulte reserve», ið eg kom at nevna (og sum blaðstjórinn ikki hevur nevnt við einum orði), ið fólkatingsmaðurin hevur tikið sær tykni av, og sum hann tykist at vilja leggja eina insinuasjón í, vóru ikki øðrvísi at fata enn so, at eg jú aldeilis ikki kann vita, hvørjar inntøkur ein maður sum Hákon Djurhuus møguliga kann hava.

Eg fari so at lata tað vera harvið hesa ferð; men kanska komi eg einaferð aftur umaftur; tað var um P. M. Dam, sum lim í landsstýrinum, Dagblaðið hevði so nógv at siga. Kanska kundi okkurt verið at trivið í Hákon Djurhuus viðvíkjandi, tað hann sat í landsstýrinum.

Lykkju-Knútur.

TØKK

Hjartans tøkk veiti eg øllum teimum, sum vóru um kærú fastur mína

MAGNISU BIRGITTU

JACOBSEN

... lærarinnu.

tá ið hon lá til tað síðsta. Somuleiðis eina hjartans tøkk til manningina á »Pride», til øll tey, sum sendu blómur og kransar, til tey, sum hjálptu til uppá ein ella annan máta, og til tykkum øll, sum sýndu henni tann heiður, at fylgja henni til gravar.

Klakksvík, 25. juni 1959.

Fyri tey avvarðandi
Petrina Joensen.

Kunngerð

Líkningarnevndin kunnger, at skrivstovan saman við fólkaývirliðið og skamtan er flutt í hús P/f Trygds í Rektarsgøtu.

Nýggjur máltráður nr. 1068.

TÓRSHAVNAR LÍKNINGAR-
NEVND.

Nakrar dunnur

til sølu.

Telf. 2431.

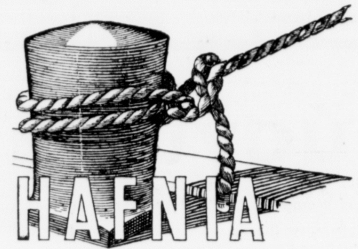
5 timburmenn

kunnu fáa pláss í Íslandi beinan vegin.

tlf. 1834.

Haldið Sosialin!

HAFNIA - LIV

den sikre havn

Biðið um tilboð uppá lívstrygging hjá staðarumboðsmonnum okkara fyri høvuðsumboði í Føroyum

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Tinganes, Havn, tlf. 1080

ella hið

inspektør JOHN SIVERTSEN

í Havnardali, tlf. 1721

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

KLAKKSVÍK Í DAG

PRÓVTOKURNAR

Realprógv hava tikið: Jóhanna Adam, Beth Andersen, Sára á Dul, Hervor Lassen, Andrea Petersen, Árni Absalonsen, Sofus Hansen, Kristoffur Jensen, Eyðun Joensen, Kaj Kallsberg og Páll Purkhús.

Millumskúlaprógv: Jórún Hansen, Elisabeth Holm, Brynhild Lützen, Eydna Petersen, Florian Petersen, Elisabeth Sigurdsson, Jórún Vágshøg, Sigvør Nielsen, Inga Rasmussen, Marita Kjølborg, Karin Kjølborg, Sunniva Sørensen, Ninni Nolsøe, Alexandrina Højbro, Karolina Niclasen, Kristina Jacobsen, Elsa Poulsen, Marita Thomsen, Martin Eliassen, Ásbjørn Heinesen, Finnogi Isaksen, Luví Jacobsen, Jákup S. Joensen, Jógvan D. Joensen, Julius Johannessen, Kåre U. Knudsen, Ólavur Thomsen, Martin Rasmussen, Regin Nónstein, Karl Nielsen, Jógvan við

Keldu, Knút Olsen, Ørvur Thomsen og Jens Cl. Isaksen.

Mánadagin vóru framsýningar av hondarbeiði hjá gentunum og tekninum í skúlanum, hagar hópur av fólki leitaði fyri at siggja næmingaarbeiðini.

68 børn royndu upptøku í millumskúlanum. Av hesum byrja 51 í tveimum flokkum í fyrsta klassa millumskúlan aftaná summarfríðina.

Nýggja kirkjan.

Undir kongsvitjanini í Klakksvík boðaði kongur frá, at farast kundi undir byggingina av nýggju kirkjuni í Klakksvík. Tókar vóru 1 milj. kr. til hetta endamál. Núverandi kirkja er gomul og ov litil til ta stóru mann fjöld, ið hvønn sunnudag og aðrar hátíðardagar leitar hagar. Prestarnir eru tveir í lotuni, Jóhan Nielsen og

Framhald á 4. bls.